

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201553
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8519201553.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného JUDr. Soňou Pohovejovou, advokátkou, so sídlom Záhradnícka 37, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. A., zastúpenému JUDr. Stanislavom Lampartom, advokátom, so sídlom Námestie sv. Mikuláša 29, 064 01 Stará Ľubovňa, o zaplatenie 38.061,35 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 8C/58/2019-220 zo dňa 11.01.2023, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výrokoch I. a III.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3 806,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3 806,14 eur od 14.11.2019 do zaplatenia, a to všetko v splátkach vo výške 300 eur mesačne so splatnosťou splátky k poslednému dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškaním so zaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 80,00 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa v tomto konaní domáhal náhrady poistného plnenia vyplateného za žalovaného z dôvodu, že došlo k dopravnej nehode zavinenej žalovaným, pri ktorej žalovaný porušil svoju povinnosť zavolať políciu. Konštatoval, že spornou medzi stranami ostala otázka, či porušenie povinnosti žalovaného nahlásiť dopravnú nehodu za okolností, ako v tomto prípade, oprávňuje žalobcu na uplatnenie regresného nároku až v plnej výške a či nejde o neprimeraný postih žalovaného. Súd prvej inštancie sa priklonil k názoru vyjadrenom v náleze ÚS SR sp.zn. IV. ÚS 377/2018 zo dňa 31.01.2019, že je oprávnený v súlade so všeobecnými princípmi primeranosti a proporcionality skúmať primeranosť požadovanej náhrady poisťovne zohľadňujúc okolnosti daného prípadu, výšku sumy vyplatenej z titulu poistenia a pomery povinnej osoby.

Z okolností dopravnej nehody súd prvej inštancie vyvodil, že žalovaný neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam (čo vyplýva zo záznamu polície o dopravnej nehode), čiže porušil svoje povinnosti vodiča. Na druhej strane v prospech žalovaného

zohľadnil skutočnosť, že vzhľadom na silu nárazu bol otrášený, navyše nemal k dispozícii mobilný telefón a k nehode došlo v čase nízkej frekvencie dopravy. Súd by akceptoval, že by žalovaný zavolať políciu až po príchode domov, avšak takto nekonal. Aj pri zohľadnení, že obdobná dopravná nehoda je závažná emocionálna stresová udalosť, z vyjadrení žalovaného počas výsluchu vyplýva, že po čase prišiel k sebe a povedal si, že ide domov a zavolať políciu, takže žalovaný, aj vzhľadom na skutočnosť, že cesta domov mu trvala približne pol hodinu (čiže mal určitý časový priestor na uvedenie si toho, čo sa stalo), bol po príchode domov schopný zavolať políciu. Navyše žalovaný mal možnosť po ceste domov zájsť aj priamo na Obvodné oddelenie PZ v Starej Ľubovni. Argumentáciu žalovaného ohľadne hospitalizácie v nemocnici považoval za bezpredmetnú, pretože žiadne traumatické zmeny na mozgu, chrbtici a brušných orgánoch neboli zistené a boli zistené iba ľahké poranenia (pomliaždenia), teda tieto diagnózy nenasvedčujú nejakému závažnému zhoršeniu zdravotného stavu žalovaného. Neobstala ani argumentácia žalovaného a jeho sestry, že na miesto nehody išiel otec žalovaného s jeho sestrou s úmyslom nahlásiť dopravnú nehodu, pretože podľa vyjadrení žalovaného a jeho sestry došiel žalovaný domov okolo 5.00 hod, ráno, pričom dopravná nehoda podľa záznamov polície nahlásená o 7.30 hod. Súd prvej inštancie poukázal aj na tu skutočnosť, že žalovanému pritom bol po cca 4-5 hodinách po nehode zistený alkohol v krvi, a to XX mg/l. Žalovaný tvrdil, že si vypil potom ako prišiel domov. Táto skutočnosť vyvoláva podľa súdu prvej inštancie pochybnosti, ktoré pri posúdení okolností prípadu sú v neprospech žalovaného, keďže dôvodom nezavolania polície mohla byť aj skutočnosť, že žalovaný bol pod vplyvom alkoholu, čo by zvyšovalo závažnosť porušenia takejto povinnosti.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný sám aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu argumentoval aj svojimi pomermi s tým, že ide o sumu, ktorú nikdy nenasporí a je pre neho likvidačná. Z tlačiva, ktoré predložil právny zástupca žalovaného k rozhodnutiu o oslobodení od súdneho poplatku vyplýva, že žalovaný je vyštudovaný učiteľ a v tom čase pracoval ako tréner lyžovania v spoločnosti Moutainzone s.r.o. Žiadne ďalšie kolónky nevyplnil, teda podľa tohto tlačiva nemá príjem zo zamestnania ani iné príjmy, nemá žiadne výdavky, nie je nezamestnaný, býva v rodinnom dome jeho rodičov, nevlastní žiadne nehnuteľnosti, motorové vozidlá, ani hnuťelné veci nad 750 eur, nemá žiadne úspory ani úvery, je slobodný a nemá žiadne vlastné deti. V kontraste s vedeným považoval súd prvej inštancie vyjadrenie žalovaného, že uplatňovaná suma je likvidačná pre neho a zničila by život ďalším dvom osobám, keďže je spoluziviteľom X-XXXXXXX syna. Žalovaný podľa predloženého tlačiva pracoval ako E. F., avšak nemá žiaden príjem, ale nie je ani nezamestnaný. Žalovaný je pritom muž takmer v stredných rokoch, ktorý je podľa jeho vyjadrení slobodný a býva u rodičov. Za tohto stavu aj údaje o tom, že nemá žiadne úspory, sa javili súdu minimálne ako dosť zvláštne. Neúčast' žalovaného na pojednávaní po rozhodnutí odvolacieho súdu ospravedlnil jeho právny zástupca z dôvodu, že žalovaný je pracovne odcestovaný v G.. Aktuálne teda žalovaný pracuje v zahraničí, pričom nepochybne má príjem. Vychádzajúc zo sumy, ktorú súd prvej inštancie považoval vzhľadom na okolnosti prípadu za primeranú k náhrade, dospel k záveru, že aj v prípade, ak by žalovaný v zahraničí dosahoval iba priemerný príjem, ktorý dosahujú ľudia na Slovensku (aplikujúc vyššie uvedený názor ÚS SR), aj takýto príjem by bol postačujúci na úhradu súdom priznanej sumy a takáto suma nebude pre žalovaného určite likvidačná.

Po zohľadnení okolností daného prípadu, výšky uplatňovanej náhrady, ktorá je uplatňovaná vo výške 100 %, po zohľadnení pomerov žalovaného a tiež po zohľadnení názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade primeraná a proporcionálna náhrada poistného plnenia, ktorá na jednej strane má výchovný charakter, ale na druhej strane nebude likvidačná pre žalovaného, je náhrada vo výške 10 %, čiže vo výške 3.806,14 eura.

Súd prvej inštancie konštatoval, že aj keď v tomto prípade znalec konštatoval, že nešlo o úmyselné konania žalovaného, vychádzajúc z okolností daného prípadu a predovšetkým skutočností, ktoré možno hodnotiť v neprospech žalovaného (najmä skutočnosť, že nebolo možné overiť, či žalovaný bol pod vplyvom alkoholu v čase vzniku dopravnej nehody), ako aj zohľadniac vyjadrenie samotného žalovaného, že išiel domov a zavolať políciu, ale po príchode domov tak neučinil, napriek záverom znalca dospel k záveru, že je tu dôvod aspoň na čiastočnú náhradu za vyplatené poistné plnenie, a to v rozsahu 10% uplatnenej náhrady, ktorú náhradu súd vzhľadom na okolnosti daného prípadu považuje za primeranú a spravodlivú. Pri výške tejto náhrady súd zohľadnil najmä názor odvolacieho súdu o primeranom rozsahu náhrady. Takáto výška náhrady pritom bude finančne zvládnuteľná pre žalovaného vzhľadom na jeho prácu v zahraničí. Súd prvej inštancie zároveň vzhľadom na osobné pomery žalovaného povolil splácanie dlžnej sumy v splátkach vo výške 300 eur v zmysle § 232 ods. 3 a 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP, tak, že po započítaní úspechu strán sporu bol v spore úspešnejší žalovaný, a to v rozsahu 80 % a preto zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovaného v rozsahu 80 %

4. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov II. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne došiel k rozhodnutiu o zaviazaní žalovaného na zaplatenie sumy 3.806,14 eura, keďže bolo v možnostiach žalovaného nahlásiť dopravnú nehodu, a to napriek jednoznačným záverom znalcov. Poukázal na znalecky posudok znalca H. I. J. č. 26/2022 z 31.10.2022 a odborne vyjadrenie H. I. K.. Pokiaľ súd prvej inštancie v rozhodnutí spochybňuje požitie alkoholu, dopravná nehoda bola v správnom konaní právoplatne skončená s tým, že alkohol v čase dopravnej nehody nebol zistený a preto má za to, že argumentácia požitia alkoholu nie je preukázaná a nie je na mieste. Poukázal na uznesenie odvolacieho súdu z 30.11.2021, ktorý uviedol, že „v prípade, ak by aj znaleckým dokazovaním u žalovaného nebola zistená znížená psychická odolnosť a schopnosť regulovať negatívne emócie po dopravnej nehode, je podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na okolnosti prípadu primeraná náhrada za poistné plnenie v maximálnej výške do 30 %. Súd teda mohol určiť regres od 0 % do maximálne 30 % a to za predpokladu, že dokazovaním u žalovaného nebola zistená znížená psychická odolnosť a schopnosť regulovať negatívne emócie po dopravnej nehode.“

Pokiaľ súd prvej inštancie v rozhodnutí spochybňuje sociálne pomery žalovaného, tak k tomu uviedol, že tlačivo pre dokladovanie pomerov strany konania bolo žalovaným vypísané a podpísané dňa 09.10.2020 a trvá na tom, že všetky údaje, ktoré uviedol, sú pravdivé. V roku 2020 bola na Slovensku epidémia COVID - 19. Z toho dôvodu v zmysle obmedzení boli pozastavené všetky činnosti v ktorých podnikal žalovaný a v danom období nemal žiaden príjem. Rovnako úsudok súdu, že v jeho veku by mal mať nejaké úspory nie je ničím preukázaný a je skutočne pravdou, že žalovaný žiadne úspory nemal a aj preto žil spolu so svojimi rodičmi. K záveru súdu prvej inštancie, že neuviedol výživné tvrdil, že bod 5.3 má názov Zameškané výživné, na ktorého plnenie bol povinný - je nevyplnené, nakoľko žiadnu popísanú povinnosť v čase podania tlačiva nemal. To že platil výživné na svojho syna je iba v jeho prospech. K záveru súdu, že pri žiadosti o odročenie pojednávania z dôvodu organizácie F. L. poukázal na to, že toto pojednávanie bolo v čase 12.12.2012 (správne má byť uvedený rok 2022, pozn. odv. súdu), teda po zrušení protiepidemiologických opatrení a žalovaný po čase mohol vykonávať svoju činnosť. Prisvedčil, že toho času pracuje v G., ale sú to práce iba náhodné, keď tam idem iba prostredníctvom svojich známych, podľa ich potreby, nie sústavne.

Pokiaľ by odvolací súd rozsudok vo výroku I. potvrdil, navrhol, aby mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % a to z dôvodu, že som bol úspešný v podstatnej časti a rozhodnutie záviselo od úvahy súdu. V súdnej praxi sa trovy konania - ich náhrada prisudzuje pomerom úspechu a neúspechu. Myslí si, že prípadný úspech a neúspech je jedna a tá istá skutočnosť, výsledok sporu a keďže sa započítavajú vzájomne rozdielna suma je započítavaná 2x , raz ako úspech a raz ako neúspech, teda započítava sa 2 x hoci sa jedná iba o jednu tú istú sumu. Uvedené dáva na zváženie súdu. Navrhol odvolaciemu súdu, aby zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov celého konania v plnom rozsahu.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného uvádza nasledovne.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. V danej veci je predmetom sporu zaplataenie žalovanej sumy 38.061,35 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalovaný ako osoba – poisník, ktorý dopravnú nehodu spôsobil, nesplnil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu kvalifikovanú ako poistnú udalosť podľa § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keď zo strany žalobcu došlo za žalovaného k uhradeniu poistného plnenia vo výške 38.061,35 eura v prospech poškodenej osoby. Žalobca teda žiadal od žalovaného uhradiť 100 % výšku výplatného poisteného.

9. Súd prvej inštancie podanej žalobe svojim prvým rozsudkom zo dňa 09.11.2020 čiastočne vyhovel v rozsahu 50 % požadovaného regresného nároku, t.j. priznal žalobcovi sumu 19.030,68 eura s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Odvolací súd uznesením zo dňa 30.11.2021 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že uložil súdu prvej inštancie vykonať znalecké dokazovanie za účelom zistenia možného zníženia psychickej odolnosti a schopnosti žalovaného regulovať negatívne emócie po dopravnej nehode. Odvolací súd zároveň vyslovil názor, že ak by aj ak by aj znaleckým dokazovaním u žalovaného nebola zistená znížená psychická odolnosť a schopnosť regulovať negatívne emócie po dopravnej nehode, vzhľadom na okolnosti prípadu primeraná náhrada za poistné plnenie v danom prípade v maximálnej výške do 30%.

10. Po opätovnom predložení veci súdom prvej inštancie sa odvolací súd, vzhľadom na odvolacie námietky žalovaného, zaoberal dôvodnosťou a primeranosťou výšky regresnej náhrady v danej veci, zohľadňujúc tiež okolnosti daného prípadu, výšku sumy požadovanej regresnej náhrady (v tomto prípade 100 % uhradenej regresnej náhrady), ako aj pomery žalovaného v súlade s najnovšou judikatúrou Ústavného súdu (IV. ÚS 377/2018, III.ÚS 90/2021) a vychádzajúc zo skutočností, ktoré vyplynuli z dokazovania na súde prvej inštancie dospeť k záveru, že súdom prvej inštancie priznaná výška v rozsahu 10 % zo žalobcom vyplatennej škody zo vzniknutej škodovej udalosti, čo v tomto konkrétnom prípade predstavuje sumu 3.806,14 eura, je primeraná.

11. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že v zmysle pokynov odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení súd prvej inštancie pristúpil k posúdeniu a zohľadneniu okolností, za ktorých škoda vznikla, keď zo znaleckého posudku H. I. J. vyplynulo, že správanie žalovaného po dopravnej nehode dňa 23.10.2017 zodpovedá jeho osobnosti vzhľadom na to, že aj za priaznivých okolností je už žalovaného znížená frustračná a stresová tolerancia, ľahšie podlieha stresu, preto je jeho správanie po dopravnej nehode, kedy odišiel z miesta nehody bez jej ohlásenia polícii možné považovať za primerané vzhľadom na okolnosti, v ktorých sa ocitol. Zároveň sa znalec v celom rozsahu stotožnil s vyjadrením H. K. v jej odbornom vyjadrení zo 16.11.2020, kde okrem iného uviedla, že správanie žalovaného po nehode nesie známky iracionality a skratového konania a nie vedomého a účelového uvažovania. Odvolací súd preto prisvedčuje tvrdeniam žalovaného v odvolaní, že konanie žalovaného nebolo úmyselné a jeho psychický stav po nehode spôsobil, že postupoval tak ako postupoval a jeho konanie je z psychologického hľadiska pochopiteľné. Z výrokovej časti a odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že výsledok uvedeného znaleckého dokazovania sa odzrkadlil na výške priznanej regresnej náhrady pre žalobcu, keď ju súd prvej inštancie po opätovnom prejednaní veci znížil z rozsahu 50 % len na 10 % zo žalobcom vyplatennej škody. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 30.11.2021 uviedol, že výsledok znaleckého dokazovania psychického stavu žalovaného môže byť kľúčový pri posudzovaní výšky náhrady poistného plnenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a to sa aj napokon prejavilo na znížení priznaného rozsahu regresnej náhrady. Správanie žalovaného po dopravnej nehode je však len z jednou z okolností, za ktorých škoda vznikla, na ktoré súd v zmysle judikatúry Ústavného SR prihliada pri určení primeranosti regresnej náhrady. A tak aj postupoval súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne prihliadol aj na iné zistené okolnosti, za ktorých škoda vznikla, keď žalovaný neprispôbil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam, čím porušil svoje povinnosti vodiča, či na to, že policajná hliadka namerala alkohol v krvi žalovaného dychovou skúškou v rozsahu X,XXmg/l 4-5 hodín po dopravnej nehode, a samotné tvrdenie žalovaného po vykonaní dychovej skúšky prístrojom, že požil alkoholicky napoj až po príchode domov nebolo schopné rozptýliť pochybnosti o čase jeho požitia.

12. Správne súd prvej inštancie zohľadnil tie skutočnosti, ktoré za potenciálne podstatné považuje aj Ústavný súd Slovenskej republiky, t.j. to, že regresná náhrada má mať výchovný účinok, čo je možné

dedukovať zo slovného spojenia „aby nebola príliš nízka“, nemôže byť ale ani v takej výške, aby sa významne dotkla osobných a majetkových pomerov osoby, voči ktorej sa uplatňuje. Za týmto účelom súd prvej inštancie skúmal konkrétne osobné, zárobkové a majetkové pomery osoby, ktorá škodu spôsobila.

13. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie tvrdil, že požadovaná suma regresnej náhrady je pre neho a ďalšie dve osoby likvidačná, keďže je spoluživiteľom trojročného syna. Za účelom preukázania svojej nemajetnosti žalovaný predložil vyplnené tlačivo k rozhodnutiu o oslobodení od súdneho poplatku (č.l. 96 spisu), z ktorého súd prvej inštancie zistil to, že žalovaný je vyštudovaný učiteľ, ktorý čase vyplnenia tlačiva (09.10.2020) pracoval ako E. F. v spoločnosti Mountainzone s.r.o., nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, je slobodný a žije s rodičmi v rodinnom dome. Výšku svojich príjmov či výdavkov žalovaný neuviedol, a ani žiadne hnutelné veci s hodnotou nad 750 eur a nehnuteľnosti. Predložený pokladničný doklad v taliančine vo výške 844,80 eura však svedčí o tom, že žalovaný má nejaké výdavky spojené s prácou (č.l. 95 spisu). Taktiež má žalovaný určité výdavky spojené s výživou E. syna. Žalovaný v odvolaní potvrdil záver súdu prvej inštancie, že toho času pracuje v G., i keď má ísť náhodné práce cez známych. Z uvedeného vyplýva, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný má nejaký (nepravidelný) príjem zo zahraničia, ktorý je relatívne vyšší v porovnaní s príjmom na Slovensku, a s tým spojené výdavky. Odvolací súd preto sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že zistené pomery žalovaného postačujú na úhradu minimálne aspoň 10 % zo žalobcom vyplatené sumy poistného plnenia, tak aby sa neminul výchovný účinok inštitút regresnej náhrady, a zároveň ale zároveň nie je pre žalovaného ekonomicky likvidačná.

14. Záver súdu prvej inštancie o primeranej výške regresnej náhrady odvolací súd považuje za logický, úvahu za zodpovedajúcu zistenému skutkovému stavu. Regresný nárok vo výške 3.806,14 eura bude tak primeraný okolnostiam prejednávanej veci a nebol ani zistený žiadny dôvod pre to, aby odvolací súd zasiahol do úvahy súdu prvej inštancie po opätovnom preskúmaní veci, nakoľko zásada proporcionality, ktorá je moderným ústavným pravidlom patriacim medzi všeobecné právne zásady, ktoré síce nie sú v právnych predpisoch vyslovene obsiahnuté, ale v európskej právnej kultúre sa bezo zbytku uplatňujú (nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. Pl. ÚS 33/97) súdom prvej inštancie nebola porušená.

15. Odvolaciu požiadavku žalovaného na priznanie náhrady trov konania vo výške 100 %, nakoľko bol úspešný v podstatnej časti a rozhodnutie záviselo o úvahy súdu považoval odvolací súd za nedôvodnú. Pri rozhodovaní o trovách konania v prípade, kedy rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu (ako je aj prejednávaná vec), sa procesný úspech posudzuje vo vzťahu k výsledku sporu ohľadne základu nároku, ktorý si uplatnil žalobca voči žalovanému, a skutočnosť, že žaloba bola čiastočne zamietnutá, nemá na rozhodnutie o trovách konania žiadny vplyv. V tejto veci bol žalobca úspešný čo do základu nároku a výška priznaného nároku závisela v danom prípade od voľnej úvahy súdu posudzujúceho kritériá primeranosti uplatneného regresného nároku (nie žalovaný). Skutočnosťou, že súd prvej inštancie neaplikoval osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nároku na náhradu trov v prípade, keď výška plnenia závisela od úvahy súdu, ale použil všeobecnú zásadu úspechu sa odvolací súd nezaoberal, keďže žalobca sa voči výroku o trovách prvoinštančného konania neodvolal.

16. Pretože žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti v odvolaní, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, odvolací súd konštatujúc vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, rozsudok vo výrokoch I. a III., ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

Odvolací súd prihliadol aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 78/05).

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobca bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalovanému ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).